

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V prid poljedelstva po vódnih stavbah.

II.

V drugem oddelku pod nadpisom „vodopravna določila“ ustanovlja zakon z dne 30. junija 1884 od §§. 13—20 naslednje:

§. 13. Kakor hitro uprava, držé se §. 26 državnega zakona z dne 30. maja 1869 (Drž. zak. št. 93), a na voljo dáje pritožbo pri rednem sodniku, določi, da je posestniku nepremičnine ali vóдне naprave za podjetje dati sklád v določeni meri ali pa v taki začasni meri, ki se jo konečno ima določiti tedaj, ko je stvar deloma ali popolnem vzgrajena, tedaj se morejo, če treba s politično silo, deli tega sklada zahtevati od rečenega posestnika na račun one storitve, ki se jo bode od njega o svojem času pravomočno terjalo.

Tu pa ne dela nobenega razločka, da-li ima rečeni posestnik že iz začetnih, ali stoprav iz poznejših, k ustanovljenemu podjetju spadajočih del kakovo korist ali odvrnenje škode, o čemer govori poprej omenjeni §. 26.

§. 14. Če se izsuševanje ali namakanje zemljišč ne bi dalo doseči brez popolnega ali delovitega odtakanja javne, za druge svrhe pravično upotrebne vode, ali le z brez primere stroškov in če bi podjetje po svojem obsegu in vseh družih razmerah imelo nedvojbeno višji gospodarski pomen, nego-li ga ima že druga uporaba vode, tedaj more uprava ukazati, da se odtaka, kolikor je tega potreba za namenu potrebno namakanje in izsuševanje, a po naslednjih določilih:

1. Vodo se more deloma odtakati i v prid večih zemljiških posestnikov i posameznega, če istočasno vsled spremembe pri napravah za uporabo vode na stroške podjetnikov, namakanja in izsuševanja prejšnje koristi ostanejo, kakor so bile in če se da primerno zameno za večje obratne in oskrbovalne stroške, ki utegnejo priti z le-to izpremembo;

2. Deloma pa, brez izpremembe, omenjene pod št. 1 ali popolnem more se vodo odtakati le v prid vódnega sodruštva, toda za zameno vóдно opravičenemu.

Koliko je določiti odškodnine in kako postopati pri tem, to za te slučaje veljajo ista določila,

kakeršna za razsvojitve, oznamenjene v §. 15 državnega zakona z dne 30. maja 1869 (Državnega zak. št. 93).

§. 15. Vodna sodruštva smejo posojila jemati z izdajo dolžnih zapisov le s posebnim dovoljenjem vlade, ki pa tudi more ukazati, da se založi in in vzdri primeren prihranjeni zalog, ki takoj nadomesti vsak zaostanek v skladovih sodruštvenih.

§. 16. Kadar se posojilo vzame z izdajo dolžnih zapisov ali če je vóдно sodruštvo posojilo dobilo iz zboljševalnega zaloga ali od dežele ali si ga je vzelo iz javnega, za takšno posojevanje po pravilniku pooblaščenega kreditnega zavoda, tedaj za tisto vóдно sodruštvo poleg oblih vodopravnih propisov, oziroma nekoliko izpremenjenih, nastopijo posebna določila naslednjih §§. 17 do 19.

§. 17. Sklade, ki odpadajo na zemljiške lastnine vódnega sodruštva, pobirajo za plačilnih rokov kakor cesarske davke davkovni uradi, ne da bi za to treba bilo prošnje ali dovoljenja sodruštvenega predsednika, in odvesti jih je, predno priteče nova plačilna dolžnost iz posojila, tja, kamor je usojeno; za to svrhu ima predsednik sodruštva davkovnemu uradu o pravem času izročiti potrebne izkaze.

Vlada sme za stroške, po tem pri davkovnem uradu prouzročene, pobirati nadomestilo od sodruštva.

§. 18. Če bi kakov sodruštvenik čez leto zaostal s svojim skladom, tedaj je davkovnemu uradu takoj prirediti uknjižbo dolžne sodruštvene terjatve na nepremičnine zaostančeve.

§. 19. Če sodruštvo opusti, pravočasno skrbeti za dolžnosti svoje iz posojila, za storitve prihranjenemu zalogu (§. 15), kakor to veli pravilnik, tedaj more upravno oblastvo doneske, ki so potrebni za vzpolnitev onih dolžnostij, zložiti k zemljišču, ki spada v sodruštvo, po določilih, veljavnih za tisto sodruštvo.

Ločitev zakonov na Francoskem.

1. avgusta t. l. v Francoskem listu „Journal Officiel“ priobčena postava zaradi ločitve zakonov po Francoskem bode prouzročila največji prevrat v družbinskem življenji, kar jih je doživela Francoska v zadnjih 60 letih. Ta postava je odpravila popolnem zakonitost zakonske zveze. 1. avgust t. l. je za vse

osleparjene soproge, za vse nesrečne gospe, katerim se z doto tudi moževa ljubezen zmanjšuje, posebno pa za odvetnike imeniten dan, smelo trdimo, velik praznik, katerega naj bi v svojem koledarji z rudečo barvo zaznamovali. Nova postava ne določuje ločitve zakona v tem smislu, kakor je pri nas v navadi, ampak pomaga vednej ločitvi zakona (kakor pri nekatolikih) do popolne in prave veljave. Nasledek te postave je ta, da se na Francoskem odzad naprej postavno ločena zakonska vsake, tudi katoliške vere po preteku določenega časa in z malimi izjemami lahko v drugič zopet s kako drugo osobo poročita. Le takim osobam, katere že jedenkrat po postavi ločene, tudi drugi zakon sodnijskim potom razrušijo, se nadaljna možitev in ženitev ne dopušča. Da se pa po novejši postavi onim, kateri se drže vere v nerazvezljivost zakonske vezi, ne bo krivica godila, ima zraven prave ločitve zakona (divorce) tudi ločitev od mize in postelje (séparation de corps) še v bodoče vedno svojo veljavo. Taka ločitev se lahko čez tri leta na prošnjo jedne zakonske polovice po sodnji v popolno ločitev spremeni z dovoljenjem, da smeta ločena z drugo osobo v zakon stopiti. To pravilo velja tudi onim, ki so dozdej že tri leta ali še dalje tako ločeni. Uzroki zakonske ločitve po novejši postavi so: prešeštvo, nečast (po obsodbi v sramotno kazen), nasilstvo, grdo ravnanje in huda razžalitev. Zmenjena ali ločitev po dogovoru se ne dovoli; ravno tako odsotnost ali blaznost jedne zakonske polovice ni povod ločitvi. Obravnava zakonskih pravn se vrši ustno in večjidel javno. Javni razglasi poročil v zadevi zakonskih pravn so prepovedani. Kedar zadobi obsodba postavno veljavo, se mora tožitelj s predpisom obsodbe pri tistej županiji izkazati, pri kateri se je zakon sklenil, da se ločitev v uradno knjigo upiše. — Če se to dejanje v dveh mesecih ne izvrši ali sploh opusti — slučaj, kateri se ne pripeti tako lahko — izgubi obsodba svojo veljavno moč, zakon ostane še veljaven in za ločitev takega zakona je treba potem opiraje se na novo uzroke in dokaze zopet prositi. Zanimivo je tudi, da mora ločena žena po pravilu nove postave zopet svoje prejšnje deviško ime vsprejeti in le tega se posluževati. — Postava je zadočila veljavno moč. Ker se pa bližajo sodnijske počitnice, ni upati, da bi se duri k sodnijskim dvo-

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

(Dalje.)

VI.

Ob desetej uri si opašemo vsak svojo prtljago na rame, oborožimo se s krepkimi palicami in jo mahujemo iz trga doli na Savinjo, za katero pelja ozka kamnita cesta v Luče. Nekako tesno nam postane pri senci, ko se ozremo na smehljajočo dolino, kolikor smo je sploh videti zamogli, in ko pogledamo naprej v ozek, dve uri dolg jarek, ko pomislimo težave, katere nam je prestat, predno dospemo na svoj cilj. Vrhu vsega tega pa je jela vročina hudo pritiskati, da smo kmalu spoznali za popotnika ne ravno prijetno moč vročega poletnega solnca.

Vkljubo vsem, seveda tukaj na ravnem le dozdevnim težavam bila je v začetku vsa četvorica precej židane volje: čvrsto smo korakali po ozkej cesti tik kristalno čiste, tukaj že precej manjše reke in kmalu dospemo v dolg in ozek jarek, v katerem

si mora človek vse želje po obširnih razgledih ukrotiti, ker tukaj se ne vidi družega, kakor na vsakej strani skoro do neba segajoči bregovi, deloma pašniki, deloma gozdi in grmovje. Jarek je tako ozek, da je razen za strugo in cesto le tu pa tam kaka ped zemlje odveč, koja si je kakov reven bajtar za travnik ali polje obgradil. Pot po tem jarku je torej precej dolgočasen; jednakoličnosti se človek naveliča predno v Luče pride. Jedino, kar popotnika tukaj mikati zamore, je bučeča Savinja, katera se po svojej ozkej, skalnatej strugi vije nizdolu. Kot prava nemirna hči planin, bije ob skalnate stene svoje struge, da se njeni valovi v snežnobeke pene prše, koje padajo v nižje tomune, da se na površji istih, komaj rojene zopet gubé. Tomuni, čestokrat jako globoki, so tako čisti, da se vsak kamenček na dnu razločiti more. Tu in tam za skalami pa se ogreva, urno z repi migljaje, družba rudeče pikastih postvij, ali pri najmanjšem vznemirjenji švignejo kakor blisk v svoje domovje v prozornih globočinah.

Bolj in bolj je pripekala vročina; slekli smo si suknje, počasi smo jeli hoditi, ali vse ni nič pomagalo. Na kamni se lomeči solnčni žarki so nas tako opekali, da nas je hudo žejalo in smo se mno-

gokrat hladili z vodo mimo tekoče Savinje. Pod košato hruško tik ceste se vlečemo v senco, da bi se nekoliko odpočili in začnemo z daljnogledom pregledovati strmo bregovje. Kar se prikaže iz hoste človek začrnelega obraza, s širokokrajnatim, razcafedranim klobukom in precej oguljeno nošo, ter se, z dolgim kolom na rami, pred nas ustavi gledajoč naše početje.

Razveselili se tega čudnega hrusta nismo ravno posebno. Mislili smo namreč, da je kakov rokovač, ali saj človek dvomljive poštenosti. Zdaj se nam hrust še celo približa, usdi pred nami svoj dolgi kol v zemljo in stegne, ne da bi besedico spregovoril, roko po daljnogledu. Čvrsteje stisnemo vsak svojo palico v roki in že smo mislili dozdevnega lopova učiti, kaj je moje in kaj tvoje. No, pa možak je bil poštena duša, ne pa rokovač, kajti vzeti daljnogled je nastavljal na svoje oko, kakor je nas videl poprej, ali, ker mu ni bil po njegovem očesu uravnan, nam ga z glavo majaje dá zopet nazaj. Mi mu ga prav uravnamo, in, ko mož vidi čudeže skrivnostne cevi, se mu od veselja zategne sajasti obraz in ni se mogel načuditi daljnogledu, tem „kunštnim zrajtálam“.

ranam, kjer se bodo vršile obravnave, silnim tožiteljem pred mesecem novembrom odprle. Kakor povsod, tako je tudi na Francoskem preložitve pravnih dni običajna. — Kakor je nova postava na videz modra in koristna, znamo še vendar doživeti, da bo še s časom Francozom velike preglavice delala. Škodovala bode ne le družinskemu, ampak tudi političnemu življu mogočae Francije. Da bi le ne postal 1. avgust t. l. kot petek tudi francoskemu narodu nesrečen dan, kot rojstni dan družinske prekucije in velikega političnega prevrata. Vsekakor je ta postava velikanske zgodovinske pomembe!

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Razredba obrtov za mesto Ljubljano, katera se je za obrte v ožjem pomenu po dogovoru z obrtnim društvom v Ljubljani sestavila:

I. Zadruga stavbenih obrtov.

Barvomazniki in lakirniki 4, stavbena podjetnika 2, zidarski mojstri 3, dimnikarjev 5, skriljar 1, kamenoseki 4, steklarjev 9, izbinih malerjev 5, tesarskih mojstrov 5, — vkupe 38.

II. Zadruga izdelovalcev instrumentov.

Urarjev 10, optika 2, izdelovalec glasovirjev 1, orglar 1, — vkup 14.

III. Zadruga izdelovalcev kovanega blaga.

Puškar 1, pilar 1, pasarji 3, kleparjev 7, nožar 1, drugih kovačev 5, ključavničarjev 14, kotlarji 3, zlatarji in srebrarji 4, zlatoklep 1, dolbca 2, brusarji 3, — vkup 45.

IV. Zadruga pekov in mlinarjev.

Pekov 37, medeničarji 3, slaščičarjev 13, mlinar 1, soščeničarja 2, — vkup 56.

V. Zadruga mesarjev, vojeninarjev in milarjev.

Mesarjev 17, vojeninarji 4, klavcev drobnice 73, milarja 2, — vkup 96.

VI. Zadruga obrtov za izdelovanje obleke in lepota.

Krojačev 40, izdelovalca cvetic 2, modistk in izdelovalk lepota 5, šivilja 1, — vkupe 48.

VII. Zadruga obrtov za izdelovanje lese-nega blaga.

Izdelovalec gumbov za manšete 1, mizarjev 32, kolarji 3, sodarjev 6, strugarja 2, pozlačevalci 1, stolar 1, bičar 1, podobarja 2, krtačarja 2, glavničarja 2, — vkup 53.

VIII. Zadruga rokovičarjev, klobučarjev in krznarjev.

Rokovičarjev 5, klobučarjev 8, krznarjev 5, dežnikarji in solničnikarji 3, suknar 1, barvarji 3, — vkup 25.

IX. Zadruga usnarjev, jermenarjev, sedlarjev in tapetarjev.

Usnarji 3, vrvarji 3, jermenarjev 5, izdelovalec cerkvenih paramentov 1, sedlarji 4, tapetarji 4, pozamentirar 1, — vkup 21.

X. Zadruga lasopletov in brivcev.

Lasopletov in brivcev 11.

XI. Zadruga čevljarjev.

Čevljarjev 64.

XII. Zadruga poligrafičnih in umetalnih obrtov.

Tiskarn 5, fotografov 5, knjigovezcev 11, — vkupe 21.

XIII. Zadruga prevažalnih obrtov.

Zavod za pokopavanje mrtičev 1, sijakarjev in najemnih voznikov 25, — vkup 26.

XIV. Zadruga gostilničarskega in točarskega obrta.

Hôtelov, gostilnic 5, restavrantov 5, gostilničarjev, točarjev vina in piva 166, prodajalcev jedil 9, kostanja 4, kavarnarjev 16, žganjarjev 20, izdelovalcev kisa in žganja 5, izdelovalca sode 2, — vkup 226.

XV. Zadruga postreščekov.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. avgusta.

Nemški odborniki **Pražke** zbornice ne bodo nastopili pota abstinencije, a hočejo z nekim protestom ustopiti v zbornico. Konstituiranja se pa neso udeležili, ker s tem neso hoteli priznati legitimnosti nove zbornice.

Volilni oklic **zgoraj avstrijskih** konservativcev obširno navaja, kaj so konservativci že storili za zboljšanje narodnogospodarskega stanja, in poudarja, da v tem oziru od liberalcev nikakor ni bilo nobenega zboljšanja pričakovati. Potem pa svari pred novooosnovanimi „Bauervereini“, ki pospešujejo samo liberalizem, in delujejo za brezversko šolo, prusko Nemčijo ali pa nemško republiko in sejejo razpor mej avstrijske narode.

Kakor se sliši, misli **hrvatska** neodvisna stranka s 1. septembrom začeti izdajati nov časnik „Jugoslovanski časopis“. Urednik mu bode bivši pravosodni šef Derentin. — Biskup Strossmayer se neki misli prihodnjega saborskega zasedanja udeležiti kot virilist. Morda bode udeleževanje tega odličnega rodoljuba kaj ublažilo razmere mej raznimi strankami in mlačneže navdušilo za slovansko stvar.

Vnanje države.

Bolgarsko narodno sobranje se snide zopet v oktobru. Cankovisti baje mislijo v sobranji hudo nasprotovati Karavelovljevemu ministerstvu. Obstoj tega ministerstva je zavisen od konservativcev, ako mu slednji odpovedo podporo, se pa ne bode moglo držati.

Mejnarna konferenca za posvetovanje o mejnarodnih razsodiščih se je predvčerajjši v Bernu. Otvoril jo je zvezni svetnik Ruchonnet. Udeležilo se je 70 odposlancev iz raznih držav.

Prva seja **francoskega** kongresa, ki je bila v ponedeljek, bila je jako burna. Bilo je toliko kričanja, da skoraj drug družega ni mogel razumeti. Posebno radikalc in monarhisti so na vse sile skušali delati vladu zadrego z raznimi predvprašanji. Predsedoval je predsednik senata gosp. Leroyer, jako star mož, in le z veliko težavo in odločnostjo se mu je posrečilo napraviti toliko reda, da se je moglo glasovati. Po precej dolgem posvetovanju se je sklenilo voliti posebno komisijo dvanajstih senatorjev in osemnajstih poslancev zbornice, ki bodo pretresovala revizijsko predlogo. Ta komisija se je pa na predlog Clémenceau-a volila še le včeraj. Prva seja kongresa je nas poučila, da radikalc neso prav nič zadovoljni s to revizijo, in jo bodo skušali zavreči ali pa vsaj zavleči.

Danes obišče **nemški** cesar cesarja Frana Josipa v Ischlu, kakor vsako leto. Shod bode jako slovesen. Zaradi tega sta prišla v Ischl tudi ministri vnanjih zadev Kalnoky in ogerski ministerski predsednik Tisza. Nekateri listi sklepajo iz tega shoda, da nemško-avstrijska zveza še vedno obstoji, če tudi se je poslednje mesece večkrat p'salo, da se je razdrla.

Liberalni župani in občinski svetniki na **Belgijskem** so se predvčerajjši v Bruselji,

da se posvetujejo, kako protestovati proti načrtu novega šolskega zakona. Sestaviti hočejo baje skupen protest in ga izročiti kralju.

Turška parobrodna pošta mej Carigradom in Varno je predvčerajjši začela svoje vožnje. Ta poštna zveza je jako važna za razvoj trgovine v orijentu.

Včeraj je imel **angleški** ministerski predsednik dati parlamentu obširna poročila, kaj da sedaj vlada v Egiptu stori namerava, ko se je razdrila konferenca. Kaka so ta poročila, nam sedaj še ni znano. Mnogi angleški listi zahtevajo, da sedaj Anglija takoj uvede angleški protektorat v Egiptu, kakor ga je Francija v Tunisu. A ni verjetno, da bi se Gladstone za to odločil. Zapisniki konferencnih sej so se že predložili parlamentu. Iz njih je razvidno, da je poslanik želel, da se konferenca odloži samo do 20. oktobra, a Granville pa ni drugače hotel, kakor na nedoločen čas. Govori se, da se bode odposlal v Egipt nek visok angleški uradnik, ki bode vzel v roko urejenje tamošnjih zadev. Da smo prav imeli, da je Nemčija s svojim hinavskim postopanjem zakrivila neuspeh konference, nam svedoči to, da sedaj Bismarckov organ, „Nord. Allg. Zeit.“ jako hudo napada angleško vlado in Angleže sploh. Vse kaže, da Bismarck ne pusti nobene priložnosti, da ne bi napal Gladstonea, ki neče plesati, kakor on gode.

Dopisi.

Z Dolenjskega 6. avgusta. [Izv. dop.]

Zadnjo učiteljsko konferenco imeli smo v jako prijetnem Mokronogu. G. nadučitelj Grčar olupal je šolo s cesarsko in slovenskimi zastavami in sploh skušal nam napraviti prijetne ure, kar se mu je v marsikaterem oziru tudi posrečilo. G. okrajni nadzornik profesor Vodeb otvoril je ob 9. uri skupščino nemški in jo skoraj do konca tako vodil. Le k slogi spodbujal in sejo zaključil je slovenski.

Prvo točko, berilno vajo „Rež“ izvršil je Raški učitelj g. Hočevnar v šolski mladini prav prikladni obravnavi jako izborni.

O stanju šolstva se je gospod nadzornik pohvalno izrazil.

Paralelo mej „Pestolozzijem in Diesterwegom“ je Krški učitelj g. Ravnikar temeljito izdelal. Dasi se je stvar nekaterim „preučena“ zdela, vendar smo vsi s gospod nadzornikom vred s tem delom jako zadovoljni. Iz cele obravnave se je videlo, da se gospod Ravnikar mnogo bavi s enakimi predmeti pedagogike. Po jedno uro trajajočej obravnavi pokazalo je učiteljstvo z občno pohvalo, da je bil Ravnikar kos težavnej nalogi.

Pri predlogu gospoda Grčarja, da se knjižica „Opis Krškega okrajnega glavarstva“ podpira iz fonda okrajne učiteljske knjižnice, vnela se je živahna debata, katere so se udeležili gg.: Bezljaj, Gašperin, Lapajne, Lavrič, Lunder, Ravnikar in Saje. Govorilo se je mnogo o knjižici samej, o njenej koristi in napakah. (Žalibog smo morali zlasti o zadnjih preveč slišati.) Konečno se je vendar za knjižico znesek 30 gl. dovolil.

Po nekaterih predlogih, kakor g. Ravnikarja, da se pregleda in reorganizuje knjižnica, bile so običajne volitve. Tudi smo z radostjo in upom podpisavali prošnjo do deželnega zbora, da se nam plače zboljšajo. Saj je toliko truda za borih 400—500 gl.! Tu mi je omeniti, da učitelji nismo nič sklepali, komu da določimo prošnjo. Gotovo je ne bomo poslali „jedinemu, ki se sedaj toplo poteguje za kranjsko učiteljstvo g. Šukljeju“, kakor piše naj-

„Kam pa greste mož?“ ga vprašamo.

„A kam?“ grem?“ počasi pristavi.

„Da!“

„I v planinu!“

„Kaj pa boste delali na planini?“

„A ka b' delau?“

„Da!“

„Koj ogu (ogljije) 'm žgau.“ —

„Kam pa oni gredu?“ nas možak vpraša.

„Na Ojstrico pojdemo, oča!“

„A na Ojstrico?“

„Da!“

„Mhm!“

Po tem kratkem razgovoru jo zavije čudni možak po stezi navzgor v šumo, mi pa smo se dolgo smejali našej zmoti nad redkobesednim gorskim poštnjakom.

Po kratkem odmoru v hladilnej bruškovaj senci odpravimo se dalje in pridemo ravno ob 12. uri v vas Luče.

Čuden kraj, ta vas. Okolu in okolu od precej

*) a se pri savinjskih „Gorjancih“ ne izgovarja čisto, ampak v sredi mej a in o.

visocega, pa vendar do temena obraščenega gorovja obdana leži na precej ravnem svetu, kjer se potok Lučnica izteka v Savinjo. Videti je, kakor ko ki bil tukaj kraj sveta; samo temni strugi Savinje in Lučnice puščata upanje, da se pride od tod še kam dalje. Okolu in okolu zapirajo gore razgled, da ne vidiš razun njih družega, kakor nebo nad sabo. Sicer tukej po letu ni tako dolgočasno, kakor bi človek na prvi pogled sodil. Drugače je po zimi, kadar debel sneg sedaj zelena brda pokriva, kadar se tuleči vetrovi ob visocinah tepo in zametejo pota, da živ krst ne more od hiše.

Tudi Luče nemajo kaj posebnega. Ako se prehodijo redke ulice z nizkimi ali za gorsko vas še precej čednimi hišami, ako se pogleda čedna farna cerkev, so Lučke znamenitosti pri kraji. Mi pa, kot vneti čestilci lepih umetnostij, hoteli smo tudi videti „Atelier“ slavnostnih lučkih slikarjev. Poho-dili smo torej umetnika v njegovej delalnici, v kojej se uzorne mavčeve kipe mythologičnih podob nadomestovale končnice za panje in „krvava znamenja“, razobešene na steni. Slavn, pri vseh uljaj-kih dobro znani mojster, sedel je na povezenem

koši in z večšo roko slikal na desko samega — Bog nas varuj — hudobca, kako s kidalnimi vilami popravlja peklenski ogenj pod kotlom, napolnjenim s pogubljenimi grešniki. Čudili smo se moževaj hitrosti; pravil nam je, da zmore na dan po štiri do pet tacih umotvorov — po „štiri groše“ jeden.

Lačni in žejni zapustimo umetnika in njegovo „galerijo“ ter jo uberemo v krčmo, kjer smo ob jednem pozvedovali za večšim vodjem na Ojstrico, na kojoj smo se splezati namenili, kajti brez vodje nobeden tujec gori ne pride. Ali obeh za to sposobnih možakov ni bilo doma; jeden ja vodil neko družbo na Ojstrico, jeden pa nekaj gospode k vodo-podu ob Rinki. K sreči se nam v krčmi neki revež, ki je samo polovico desne roke imel, drugo polovico je baje izgubil tam nekje pri Kraljevem Gradci, ponudi, da nas če dovesti do Planinškega, velicega kmeta visoko gori v planinah dobre tri ure hoda od Luč.

Ker smo se nadejali, da dobimo kacega vodjo pri omenjenem kmetu, zadovoljili smo se z „invalidom“ naložili mu svojo partljago v koš in ob dveh popoldne jo krenemo proti Planinšku. (Dalje prih.)

novejši dnevnik. Bilo bi tudi čudno, če bi mi ne oddali prošnje svojemu poslancu, za nas toli zaslužnemu g. Pfeiferju, kateri gotovo tako dobro pozna naše stanje, kakor g. Šuklje.

Ad verbum Šuklje. — Vi, ki berete najnovejši dnevnik gotovo menite, da ni bolj navdušenih pristašev elasticitete, kakor so Krčani in po družih naših mestih. Pa se jako varate! V celom Krškem mestu sta le eden direktor in eden učitelj vneta za Krškega (?) poslanca. Sploh čakajo naši uplivni gospodje samo še sedanjega zasedanja deželne zbornice. Pravijo, če bode še kaj rogovilil zoper narodni program, pa bode dobil pismo „consilium exeundi“ iz deželne zbornice. — Ker mu g. dopisnik iz Rudolfovega obljubljuje tam pet glasov, v Krškem mu pa garantujejo, da dobode samo dva, se gosp. poslancu pač težko izmi večina.

Toča naredila je mnogo škode. V Krškej in Videmski okolici je vse potolkla. Oken se vidi povsod mnogo pobitih, ker bila je velikosti golobjega jajca. Bore kmet!

Iz Ormoža 5. avgusta. [Izv. dop.] (Čitalnica.) Kake važnosti so dandanes čitalnice na spodnjem Štajerskem je vsakemu več ali manj že znano. Tudi v Ormoži je bila pred večimi leti čitalnica osnovana, a ta je pozneje samo životarila in slednjič popolnem zaspala. Tukajšnji rodoljubi so spoznali, da je nova čitalnica potrebna, predložili so c. kr. namestniji društvena pravila v potrjenje in ta so se z odlokom od 9. julija 1884 št. 12483 že potrdila. Na podlagi teh potrjenih pravil se je dne 29. julija t. l. „Ormoška Čitalnica“ zopet ustanovila. Pristopilo je že mnogo udov in pri ustanovitveni seji dne 29. julija t. l. so bili izvoljeni: g. dr. Ivan Omulec, odvetaik v Ormoži za predsednika jednoglasno in gg.: dr. Ivan Geršak, c. kr. biležnik v Ormoži, Fran Jerše, c. kr. davkar v Ormoži, Janko Košar, nadučitelj pri Velikej nedelji, Vekoslav Krajnc, bil. koncipijent v Ormoži, Mihael Jezovšek, odvet. koncipijent v Ormoži za odbornike, vsi jednoglasno, Jakob Potočnik, mestjan v Ormoži in Matija Horvat, krojač v Hardeku pa za namestnika, tudi jednoglasno. V seji dne 2. avgusta t. l. se je odbor konstituiral. Izvoljeni so bili jednoglasno g. dr. I. Geršak za podpredsednika, g. Vekoslav Krajnc za tajnika in g. Mihael Jezovšek za blagajnika. V tej seji se je tudi o raznih društvenih potrebah posvetovalo in se je tudi lepa društvena soba v novo sezidani hiši g. dr. Geršaka najela. Izvoljeni odbor nam je porok, da bo nova Ormoška Čitalnica živela in ne samo životarila. Dolžnost vsakega rodoljuba pa je, da k Čitalnici pristopi ter tako podpira narodno podjetje. Domači t. j. v Ormoži bivajoči udje plačujejo na mesec 50 krajc, zunanji pa na pol leta 1 gold. — Kdor želi k Čitalnici pristopiti, naj se javi jednemu gospodov odbornikov.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Sv. Lovrenc pri Gradiški 200 gld. za napravo vodnjaka in za popravilo šolskega poslopja.

— (Najnovejši dnevnik,) katerega je, mimogrede povedano, Čitalnica v Vipavi izključila iz svojih prostorov, na dolgo in široko popisuje zadnjo obravnavo v zadevi „Sokola“, in to samo zategadelj, da se g. Šukljeja govor otme pozabljenosti. V meritornem oziru bi bil namreč najnovejši dnevnik in njega urednik sijajno podlegel, kajti da tožba „Sokola“ ni prodrla, zgodilo se je **samo iz formalnih razlogov**. To je pač slučajna sreča, s kakršno se mi ne moremo ponasati, pri nas i formalni razlogi neso pomagali in bili smo mej drugim sodnijsko primorani, vsprejeti celo popravek v nemškem jeziku.

— (Za tretje letošnje porotno zasedanje) so pri deželni sodnji v Ljubljani: prvomestnikom g. Kapretz, deželne sodnije predsednik, namestnikom gg. deželne sodnije svetnika R. Zhuber pl. Okrog in L. Ravnikar, pri okrožni sodnji v Rudolfovem: prvomestnikom g. V. Jevnikar, okrožne sodnije predsednik, namestnikom deželne sodnije svetnik dr. A. Vojska poklicani.

— (Gledališčni vlak hrvatski) bil je povsod kaj lepo vsprejet. Na Dunaji priredilo je slovansko pevsko društvo na čast došlim Hrvatom komers, ki je bil prav obilo obiskan. Predsednik dr. Lenoč pozdravil je goste v daljšem jedrnatem govoru. „Kolo“ pel je zbor „U boj“ in „Zrinjski-Frankopansko“ ter žel navdušeno priznanje. Poljak Meisner in Hrvata Prebeg in Harambašić naglašali so v izvrstnih govorih slovansko vzajemnost. — V

Brnu čakala je na kolodvoru ogromna množica. Brnski „Sokol“ in pevsko društvo „Svatopluk“ prišla sta in corpore na peron. Gromoviti „živio!“ in „na zdar!“-klici zaorili so, ko je dospel vlak in deželni poslanec dr. Tuček pozdravil je goste v izbornem govoru.

— (Preiskava vode nekaterih Ljubljanskih vodnjakov.) Kakor je poročal „naš uradni list“ pretekli teden, preiskaval je one dni g. profesor B. Knapitsch vodo 41 Ljubljanskih vodnjakov in zapazil, da je mej temi voda samo štirih vodnjakov (v Zvezdi, pri Slonu, v dr. Eisl-a in Tavčarjeveji hiši) nekoliko boljša in bi se lahko brez skrbi pila. Mi smo prav hvaležni gosp. profesorju za kemično razkrojbo, vsaj vemo, da nimamo v celem mestu nikjer prav čiste, in kemično zdrave pitne vode. Vsekakor pa bi bilo marsikomu ustreženo, ko bi slavni magistrat še vodo drugih vodnjakov (kakor v nekdanjej Medjatovej hiši, na dvorišču zdanjega c. kr. okrajnega glavarstva nasproti šolam (prijatelji vodi jako hvalijo ti pitni vodi) kemično preiskati in poročilo o preiskavi tudi v slovenskih listih priobčiti dal, da bi tudi ogromna večina slovenske Ljubljane zvedela, pije li dobro, ali škodljivo z amonijakom zmešano vodo. Konci nemškega poročila pravi strokovnjak, da je že skrajni in zadnji čas napeljati s kmetov v naše mesto čiste in zdrave vode, rekoč: voda iz Utiške okolice, katero namerava mestni zastop za Ljubljano pridobiti, je izvrstna, kemično čista in zdrava pitna voda brez amonijaka in brez vsake škodljive snovi, ker je tudi to vodo kemično razkrojil (analiziral). — Predno bo pa v Ljubljano pritekla Utiška studenčica, si bomo morali se muogokrat s smrdljivo in z amonijakom okuženo vodo ali z grenkim pivom ali s slabim vinom žejo gasiti.

— (Gada lovila) je pred par dnevi Ljubljanska policija, ne „gada“ v besede tropičnem pomenu, ampak pravega pisanega gada, ki se nam v naravoslovji pod imenom „vipera“ opisuje kot jako strupena žival. Hudomušnih ljudij je mnogo v Ljubljani, zakaj bi ne bilo tudi zakotnih piscev? In res je te zalege več, nego je koristno za neumne in lahkoverne ljudi in skrajni čas bi bil, da bi se jim še bolj na prste stopalo. Jeden tak zakotni pisec, pravi „prächtextemplar“ — bil je baje že 13 kaznovan — ima srd na neko udovo krčmarico, ne zaradi tega, ker ga morebiti neče vzeti, kajti on je že oženjen, temveč, ker je on to gospo razžalil; ona ga pa tožila in ker se bode 3 dni brezplačno v Križankih hladil. Zaradi te obsodbe kahal je jezo in in tuhtal na maščevanje sedeč v neke gostilni. Kakor nalašč pride mu na met hudomušen dimnikar, kateri izvleče izpod srajce belouško, češ, da nosi „gada“, ker je dober za prsno bolezen. Zdaj zablistne v zakotnega pisca glavi misel, kako bi se maščeval. Moledva in prosi dimnikarja, obljubovaje elegantno nagrado tako dolgo za gada, da se naposled pogodita. Zakotni pisec zavije do zdevnega gada v robec, odide in kmalu dobi postopača, kateremu naroči, naj gada izpusti v omenjene gospe klet, češ, potem si ne bode nihče upal vanjo in škoda je gotova. A najeti sel ovadil je zakotnega pisca gospej, gospa pa policiji. Ker se je mislilo, da je gad že v kleti, pričel se je lov nanj, a brez uspeha. Nazadnje sta zakotni pisec in njegov sel povedala, da „gada“ še nista spustila v klet, ampak samo nameravala in gadjega lova bilo je konec. Zakotni pisec se bode i za to maščevanje moral zagovarjati pred sodnijo, kjer se bode seznanil z novim paragrafom, s katerim se še ni srečal v svojej praksi. Hudomušni dimnikar pa je bil, čuvši o lovu na gada-belouško jako nevoljen in oblastno je trdil: „Mene bi bili poklicali! Kar zažvižgal bi bil, pa bi bila prišla k meni! — Vroče je zopet, vroče!

— (Mrtvo svinjo) je v Ljubljano vrgel neznan človek. Pri mesarskem mostu izlekli so jo mestni delavci, da se je potem izročila konjederu.

— (Iz Podkrajja nad Vipavo) se nam poroča, da je cesta s Cola do Ajdovčine, ki je bila pred leti jako slaba, posebno po Zapuškem hribu in po „Zapuških rajdah“, sedaj v jako dobrem stanju, za kar gre hvala g. inženirju iz Postojine, g. Zorku in sotrudnikom Ant. Smrdju, Jak. Curk itd. S cesto s Cola v Logatec pa dopisnik ni jednako zadovoljen.

— (Vabilo k slavnosti blagoslovljenja „Gorjanskega doma“.) katerega je sezidalo „Bralno društvo“ v Gorjah v spomin 600 letnice vladanja Habsburžanov na Kranjskem, ki bode 17. avgusta v Gorjah pri Bledu. Vsporedi: A. Ob 10. uri slovesna sv. maša v farni cerkvi. — Po

maši spreved od cerkve do „Doma“. Pred „Domom“: 1. „Lepa naša domovina“, poje Gorjanski zbor. 2. „Blagoslovljenje“. 3. „Oče naš“, poje Gorjanski zbor. 4. „Slavnostni govor“, govori g. prof. Franjo Šuklje*). 5. „Cesarska pesen“, poje Gorjanski zbor. B. Ob 1. uri popoldne skupni obed pri „Kneconu“. (Kdor se izmed vnanjih p. n. gostov hoče skupnega obeda udeležiti, naj blagovoži to naznaniti vsaj do 13. avgusta nadučitelju Janku Žirovniku v Gorjah.) Po obedu prosta zabava in „Tombola“. C. Ob 6. uri odhod na Bled. Vožnja in petje po jezeru. — Vnanji p. n. gostje se pripeljejo v Lesce ob 8 1/4. uri in gredó lahko naravnost v Gorje, kamor je dobre 1 1/2 ure peš hodá. Po slovesnosti do obeda si lahko ogledajo krasno okolico. Gledé obeda je opomniti, da naj se p. n. gostje gotovo oglase do 13. t. m., ker bi se sicer utegnili zgoditi po reku: „sero venientibus — ossa“, kajti na deželi ni tako lahko 100 ali več ljudem postreči, kakor pa v mestu. Oglasi p. n. gostov bode tudi merilo pri naročevanju ladij za vožnjo po jezeru.

— (Vabilo k slovesni besedi) na korist spomenika Dr. Janeza Bleiweisa pl. Tersteniškega, katero priredi Narodna čitalnica v Cerknici dne 10. avgusta 1884 v prostorih gosp. Josipa Milavca. Program: 1. Slavnostni govor, g. Fr. Gerbiča; 2. Dürerer: Domovina, poje moški zbor; 3. Meyerbeer: Pesen pažetova iz opere „Hugonoti“, poje gospodč. L. Daneševa; 4. Denza: O, ko bi me ljubila, poje gospa M. Gerbičeva; 5. Gall: „Spomlad in ljubezen“ tercet pojó gospa E. Lavričeva, gospa Gerbičeva in gospodična Daneševa; 6. Suppé: Opomnica poje gosp. Gerbič; 7. Arditi: Marjetice, polka cantabile, poje gospodč. Daneševa; 8. Verdi: Dvospev iz opere Trovatore, poje gospa E. Lavričeva in gosp. Fr. Gerbič; 9. Donizetti: Romanca iz opere „Lucrezia Borgia“, poje gospa M. Gerbičeva; 10. Donizetti: Cavatina iz opere „Linda di Chamonia“, poje Fr. Gerbič; 11. Nedved; Zvezna, poje moški zbor; 12. „Urlaubar“ komični prizor s petjem. Po besedi ples. Začetek ob 8. uri zvečer Ustoppina od osebe 50 kr. Ker ima dohodek plemeniti namen, vabi k obilnej udeležbi vse čitalniške ude, ter vse narodnjake odbor.

*) Z g. prof. Šuklje-jem sva se zmenila še lani, ko ga je — mimogrede rečeno — še vsa narodna stranka nosila na rokah, da bode govoril slavnostni govor, kar se tiče mene, nemam uzroka lani dano besedo snesti, a kar se pa tiče našega „društva“, ima ono le-to politiko: narodu pripomoči do dušnega in telesnega blagostanja. Torej se z drugo politiko ne peča. Glavna stvar pri tem mi je bila: dobrega domačega govornika pridobiti. In to je gosp. prof. Šuklje. Janko Žirovnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Konjice 5. avgusta. (Za včerajšnji list prepozno.) Pri volitvi volilnih mož sijajna zmaga, narodnjaki imajo narveč po 114, nasprotniki 40 glasov.

Šoštanj 5. avgusta. V Skaljah, Šoštanji, Topolšici, Sv. Florijani, Sv. Andraži štirinajst volilcev, sami narodnjaki. Živel!

Atene 5. avgusta. Požar uničil je kraljevo palačo skoro popolnem. Škoda velika. Štirje vojaki mrtvi, osem ranjenih, 10 se jih je udušilo. Tudi trije ognjegasci so ponesrečili.

Razne vesti.

* (Karjera domačega zdravnika.) V Berlinu prouzročuje neverjetna karjera zdanjega domačega B. smarkovega zdravnika dra. Ernesta Schwenningerja poseben in silen hrup. Vse razumništvo se spodtika in močno hujuje nad tem zdravnikom. Njegova karjera nas spomina na pravljici podobne pripovedke iz tisoč in jedne noči. Schwenninger si pripisuje zasluge, da je nemškega državnega kancelarja za nekaj funtov olahkotil, shujšal in mu njegovo težo zljajšal. Zato je pa dobil naslov profesorja in bil kmalu potem odlikovan z rudečim orlovim redom tretje vrste, odlika, katera sicer le ministre doleti. Na vse to imenovali so domačega zdravnika izrednim članom v državni zdravstveni urad in mu nameravajo, kakor se govori, zdaj še službo pravega profesorja na Berolinskej medicinskej fakulteti podeliti. Profesorji višje šole so zoper to, brez konca in kraja se dalje razvijajočo karijero zasobnega zdravnika uložili svoj „veto“ in dike medicinske fakultete, slavni učenjaki, kakor Virhov, Frerichs, Du Bois-Reymond in Bergmann trdijo, da le samo jedino znanstvene zasluge, ne pa blaženo zmanjšanje teže še tako slavnega državnika odpirajo pot do učiteljske stolice na višjej šoli nemške države in da dela že sama podelitev profesorstva naslova dr. Schwenningerju, marsikateremu slavnemu in zaslužnemu učenjaku, ki po svojih znanstvenih delih sicer ni državnika, marveč samega sebe shujšal in kot na-

vaden privatni docent životari, veliko krivico, skeleče in neodpušljivo zaničevanje.

(Izvirna ženitev.) V vestfalske vasi je mlad kmet že dalje časa prav goreče ljubil vaško lepoto, mlado udovo in posestnico, katera se pa ni zmenila ne za njegovo iskreno ljubezen, ne za resno zakonsko ponudbo. Nesrečni mladenič počasi pozabi trdosrčnico in nema nikakega upanja več, da bi ga kdaj udova ljubiti mogla. A prevzetnica obrača, nevihta pa obrne. Čudno naključje privede kmetiču krasno udovo samo v naročje. Lansko leto za časa žetve se pridrvi nekega popoldne strašna nevihta preko polja vaše krasotice in žuga vso požeto rž poplavi in uniči. Vse prošnje, da bi dni-narji požeto žito hitro pospravili pod streho, so bile bob v steno. „Nas lahko strela ubije; mi smo sami svoji bližnji“, so bili izgovori lenih delavcev. Kaj je storiti obupane udovi? „V sili hudič muhe je“ si misli trdosrčnica in hiti k zaljubljenemu kmetu snubaču, mu za trdno obljubi, ako spelje požeto žito suho v shrambo, da ga vzame za soproga. Ta prvi z vozom na njivo in ravno predno se vsuje ploha, spravi žito pod streho. Dva meseca potem je bila poroka.

(Velik požar.) Pred nekoliko dnevi je velik požar dve ob nabrežji reke Neve blizu Petrograda ležeči vasi Ribackoje in Smolenskoje skoro popolnoma uničil. Škoda je velika. Po letu stanujejo Petrogradski meščani v teh vaseh.

(Kaznenec, ki se kolere boji.) Na vrsta Lijonske ječe sv. Pavla je 21. t. m. trkal nek po delavsko oblečen mož in vprašal vratarja, ali je res, da v Lijon kolera ne pride. „Kaj jaz vem“ osorno odgovori vratar. — Nepovabljen gost prosi, naj ga pelje vratar k hišnemu svetniku, da ga bo nekaj prosil. V pisarno hišnega oskrbnika ustopivši reče tujec: „Mene so v Marsilji obsodili 8 mesecev v ječo. Ker se pa strašansko bojim kolere, sem jim ušel in semkaj prišel z namenom v vašem zdravem mestu prestat svojo kazen.“ Oskrbnik želji boječega moža ustreže in ta z veliko radostjo zamenja svojo obleko z jetniško.

(Nesreče na morji.) Pretečeni teden se je 14 angleških in 5 tujih ladij, mej temi 11 parnikov, na morji ponesrečilo in 200 ljudi v hladnih morskih valovih smrt našlo.

(Drag pes Bernardinec.) Amerikanec Mr. Kemell ima dolgolasega Bernardineca, ki je naj večji mej vsemi zdaj živječimi psi. Od pleč pa do nog meri 88 cm. in je 89 kgr. težak. Posestnik tega lepega psa se ne kesa, da je dal zanj 4000 dolarjev, torej več, nego za marsikaterega „slavnega“ konja dirjalca, ker je za pasje potomce tega plemena in po darilih pri raznih pasjih razstavah že več skupil, nego ga stane dragi pes.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. junija	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	739.14 mm. 737.70 mm. 737.50 mm.	+15.8° C +27.0° C +20.2° C	brezv. sl. svz. sl. szh.	jas. jas. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura +21.0°, za 2.0° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 6. avgusta t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	15
Rež	5	34
Ječmen	4	39
Oves	3	25
Ajda	5	34
Proso	6	18
Koruza	5	60
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	32
Maslo, kilogram	—	94
Mast	—	80
Špeh frišen	—	60
„povojen	—	72
Surovo maslo	—	84
Jajca, jedno	—	24
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	56
Svinjsko	—	68
Koštunovo	—	38
Kokoš	—	40
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	1	69
Slama	1	60
Drva trda, 4 kv. metre	7	50
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dné 6. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna rent a	81	gld.	05	kr.
Srebrna rent a	81	gld.	90	kr.
Zlata rent a	103	gld.	50	kr.
5% marena rent a	96	gld.	20	kr.
Akcije narodne banke	863	gld.	—	kr.
Kreditne akcije	314	gld.	—	kr.
London	121	gld.	45	kr.
Srebro	—	gld.	—	kr.
Napol.	—	gld.	65	kr.
C. kr. cekini.	—	gld.	74	kr.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Nemške marke	59	gld.	45	kr.
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124	75
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	169	75
4% avstr. zlata rent a, davka prosta	103	gld.	45	kr.
Ogrska zlata rent a 6%	122	gld.	10	kr.
„ „ „ „ „ „ „ „	92	gld.	30	kr.
„ „ „ „ „ „ „ „	89	gld.	05	kr.
5% štajerske zemljiš. od rez. oblig.	105	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	gld.	25	kr.
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	gld.	50	kr.
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	gld.	50	kr.
Kreditne srečke	100	gld.	179	50
Rudolfove srečke	10	gld.	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	gld.	111	90
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	gld.	75	kr.

Tužnega srca naznanjamo, da je naša preljubljena soproga, odnosno sestra in svakinja, gospa

TEREZIJA KOTZBECK,
rojena JERETIN,

dné 5. avgusta t. l. po daljši bolezni v Gospodu zaspala.

Pogreb boče v četrtek popoldne ob 4. uri, sv. maše pa se bodo brale 8. avgusta t. l. v župni cerkvi v Vipavi.

V Vipavi, dné 5. avgusta 1884.

Josip Kotzbeck, c. kr. notar v Vipavi, soprogo
— Pavlina Klobučar, rojena Jeretin, sestra,
— Konrad Kotzbeck, c. kr. nadintendant, Al-
bina Kotzbeck, Anton Klobučar, Ana Je-
retin, vsaki. (492)

Trakuljo

(ploščnato glisto) prežene

dr. Bloch na Dunaji,

Praterstrasse 42, tudi pismeno. (90—13)

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marčno pivo

v zabojih po 25 in 50
steklenic

se dobiva iz

(476—3)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Trgovsk učenec,

okolo 14 let star, čvrst, slovenskega in nemškega jezika zmožen, vsprejme se pod dobrimi pogoji pri J. N. Rant-u v Polhovem gradu pri Ljubljani. — Ponudbe naj se pošljejo naravnost v Polhov gradec ali jih pa vsprejme iz prijaznosti g. Hugo Turk v Ljubljani. (489—1)

Umetne (32—58)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Jordan-ovo

zdravilo za kurja očesa

priporoča se vsem, ki trpijo na tem, najtoplejše, ker vsako še tako ukorenineno zlo absolutno in brez bolečin ozdravi in se plača le vspeh.

Cena polovici steklenice 25 kr., celi steklenici 50 kr.

Andr. Jordan-ova

droguerija v Chrudimu.

Po pošti 10 kr. več za poštno marko.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji Jul. pl. Trnkoczy-jl. (439—9)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, okolo 3. septembra.

„Germania“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILIJU — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, okolo 20. avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (480—4)

P. n. gg. hišnim posestnikom kot lastnikom meščanske vojašnice v Ljubljani.

Vsled sklepa glavne skupščine z dné 6. maja 1883. l. se bodo od slav. mestnega magistrata razdeljeni zneski, ki pripadejo hišnim posestnikom kot lastnikom te vojašnice, izplačati iz društvene blagajne.

Gospodje hišni posestniki naj tedaj plačilne pole pošljejo podpisnemu vodstvu.

Vodstvo meščanske vojašnice v Ljubljani,
dné 30. julija 1884.

J. N. Horak.

(490)

Dr. Schmidt-ovi uspešni

prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovani rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatljici s 15 prilepkov in z roženim diletom za izdiranje kurjih očes **23 kr. a. v.**

Dr. Behr-ov

živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischiadi, bolečinam v križi in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpnenju, oslavljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otrplosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju i šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zvananje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe **70 kr. a. v.**

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti. (461—1)

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.

Tuji:
dné 5. avgusta.
Evropa: Friedrich z Dunaja. — Stanger iz Trsta. — Hudo-wernik iz Radovljice.
Pri Slonu: Paradis z Dunaja. — Spira iz Grada. — Heller z Dunaja. — Steinhardt iz Trsta. — Lavee iz Dola. — Gellös z Dunaja.
Pri Matiči: Trnava z Dunaja. — Vitez pl. Fichtenau iz Trsta.
Mandler iz Gorice.
Pri južnem kolodvoru: Majer iz Ljubljane. — Levstek in Novak iz Idrije.
Pri avstrijskem cesarji: Požar iz Trsta.

Kupite s firmo
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.